ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការក្រុងភ្នំពេញ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ ១៦០២ ចុះថ្ងៃទី ១៩

ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១

សាលក្រម

លេខ ៨៨ "ច" ចុះថ្ងៃទី ០៨

ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២

នាមនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការក្រុងភ្នំពេញ

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី នៃរដ្ឋកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមក្រឹត្យលេខ ០៦ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៣ ។

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅសាលាជំរះក្តីតុលាការក្រុងភ្នំពេញកាលពីថ្ងៃទី ០៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២ ដែលមានសមាសភាពចូលរួម :

ចៅក្រមជំនុំជំរះ

លោក [redacted] ចៅក្រមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ

តំណាងអយ្យការ

លោក [redacted] ព្រះរាជអាជ្ញារងអមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [redacted] ក្រឡាបញ្ជីតុលាការក្រុងភ្នំពេញ

មេធាវីការពារ

លោក [redacted] **សុខា** មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

ដើម្បីជំនុំជំរះ

លើសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ : ១៦០២ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលមានជនជាប់ចោទពីរនាក់ :

-ឈ្មោះ **ទ្ធិ ទ** ភេទប្រុស អាយុ ១៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរនៅផ្ទះ កើតនៅផ្ទះលេខ ៦ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល I ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅមុនពេលចាប់ខ្លួន ផ្ទះលេខ ៦ ផ្លូវ ១៤៤ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល I ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ នៅលីវ ឪពុកឈ្មោះ **ទ្ធិ អ** (រ) ម្តាយឈ្មោះ **ឃ ឈ** (រ) ទោសពីមុន *គ្មាន* ចាប់ខ្លួនថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ឈ្មោះ **ឡ ឡ** ភេទប្រុស អាយុ ២៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរកម្មករកាណូត កើតនៅភូមិរកាពុក ឃុំត្រពាំងក្រសាំង ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ សាសនាព្រះពុទ្ធ ទីលំនៅ មុនពេលចាប់ខ្លួនស្នាក់នៅលើកាណូត សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល ១ ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ប្រពន្ធឈ្មោះ **ស ឃា** លែងលះគ្នាមានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ **ឡ ឡ** (រ) ម្តាយ ឈ្មោះ **ខ ឈ** (រ) ទោសពីមុន *គ្មាន* ចាប់ខ្លួនថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

ត្រូវចោទពី "**បទប្លន់**" ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ បទល្មើសដែលមានចែង និងផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

សាលក្រមនេះបានចូលជាស្ថាពរហើយនៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៣
ដោយគូភាគីពុំបានចូលមក ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងច្បាប់ ។
ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៣
ក្រឡាបញ្ជី
[redacted]

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ : ១៦៥៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២ របស់តំណាងអយ្យការក្រុងភ្នំពេញ ។

-បានឃើញដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជំរះលេខ : ៤០៤៧ តព្រ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២ របស់ចៅក្រមអង្កេតតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

-បានឃើញដីកាចាត់តាំងចៅក្រមជំនុំជំរះលេខ : ៦២៩៧ តព្រ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០២ របស់ប្រធានតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

-តំណាងអយ្យការបានធ្វើនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់ទោសលើឈ្មោះ **ម ម** និង ឈ្មោះ **ទិ រ** តាមដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ : ១៦៥៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

<u>នាពេលសវនាការ</u>

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **ម ម** បានឆ្លើយថា ខ្ញុំមានមុខរបរមុនចាប់ខ្លួន ជាអ្នកបកប្រែភាសាអង់គ្លេសអោយភ្ញៀវទេសចរណ៍បរទេសនៅលើកាណូតទេសចរណ៍នៅមុខវាំងឈ្មោះ **ម៉ារីយ៉ា** ។

នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ម៉ោង ០៤ និង ៣៥ នាទីល្ងាច ខ្ញុំបានទៅដើរលេងមុខវាំងមាត់ទន្លេក៏បានជួបជាមួយជនរងគ្រោះ ជាជនបរទេសជនជាតិជប៉ុនកំពុងអង្គុយលេង ពេលនោះជនបរទេសនោះបាននិយាយជាភាសាអង់គ្លេសមកកាន់ខ្ញុំ អោយជួយជូនវាជិះកាណូតទេសចរណ៍ ដើរលេងនៅត្រើយម្ខាងពីមុខវាំង ដោយវាចង់ទៅមើលទេសភាព និងថតរូបនៅត្រើយម្ខាងពេលល្ងាច ។ ដោយខ្ញុំទំនេរក៏ព្រមជូនវាទៅ ពេលឡើងជិះទូកកាណូតនោះជនបរទេសនោះ ក៏បានហៅឈ្មោះ **ទិ រ** ភេទប្រុស អាយុប្រហែល ១៧ឆ្នាំ និង ឈ្មោះ **ម** ភេទប្រុស អាយុប្រហែល ២៣ឆ្នាំ ដែលនៅលេងក្បែរនោះដែរអោយឡើងជិះទូកទៅត្រើយម្ខាងដើរលេងដែរ នៅលើទូកខ្ញុំជជែកនិយាយភាសាអង់គ្លេសពីនេះពីនោះ ជាមួយជនបរទេសនោះ ឯឈ្មោះ **ម** ជនបរទេសនោះ អោយកាមេរ៉ាថតរូបរហូតដល់ត្រើយ ។ លុះដល់លើគោក ជនបរទេសនោះទារយកកាមេរ៉ាពីឈ្មោះ **ម** ថតម្តង ថតអស់ចិត្តក៏ហុចអោយឈ្មោះ **ម** ថតវិញ ។ លុះដល់ម៉ោង ០៧យប់ ជនបរទេសនោះ ក៏យកកាមេរ៉ាដាក់ចូលក្នុងកាបូបស្ពាយ រួចក៏ហុចអោយឈ្មោះ **ទិ រ** ស្ពាយដើរពីក្រោយជាមួយឈ្មោះ **ម** ។ ចំណែកខ្ញុំដើរខាងមុខជាមួយជប៉ុនជនរងគ្រោះនោះ ។ ពេលកំពុងដើរជាមួយជនរងគ្រោះខ្ញុំពុំបានដឹងថាឈ្មោះ **ទិ រ** យកកាបូបកាមេរ៉ារត់ទៅបាត់នោះទេ លុះឮជប៉ុននោះនិយាយសួរខ្ញុំទើបបានដឹងថា ឈ្មោះ **ទិ រ** បានយកកាបូបកាមេរ៉ារត់ទៅបាត់ហើយ ម្យ៉ាងនៅពេលនោះយប់ងងឹតបន្តិចទៅហើយពេលនោះក៏បាត់ឈ្មោះ **ទិ រ** ដែរ ។ ពេលនោះខ្ញុំក៏ប្រាប់ជនបរទេសនោះថា ឈ្មោះ **ទិ រ** ប្រហែលជាឈប់ទិញបារីហើយ ។

លុះពេលប្រហែលមួយម៉ោងក្រោយមកទៀតឈ្មោះ **ម** ក៏បញ្ជាអោយខ្ញុំជួយចាប់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីអោយវាងាយស្រួលឆែក និង លូកហោប៉ៅដកយកសំភារៈផ្សេងៗ ដែលនៅជាប់ខ្លួនជនរងគ្រោះ ពេលនោះខ្ញុំប្រកែកជំទាស់មិនយល់ព្រមធ្វើតាមបញ្ជារបស់វាទេ ម្យ៉ាងទៀតជាអំពើខុសច្បាប់នឹងខ្ញុំពុំដែលធ្វើអំពើខុសច្បាប់ពីមុនៗមកទេ ដោយឃើញខ្ញុំប្រកែកដូច្នេះឈ្មោះ **ម** ក៏គំរាមធ្វើបាប និង ដេញវ៉ៃខ្ញុំដោយភ័យខ្លាចវាគុំធ្វើបាប និង វ៉ៃខ្ញុំក៏ស្រូតដើរអោយលឿនជាមួយជនរងគ្រោះ ប៉ុន្តែត្រូវឈ្មោះ **ម** ដេញតាមទាន់ ហើយចាប់ជនរងគ្រោះ ដោយជនរងគ្រោះក៏ខំរើបំរះដែរពេលនោះខ្ញុំក៏ឈប់ជួយជនរងគ្រោះកុំអោយឈ្មោះ **ម** ធ្វើបាប និង យកសំភារៈគេ ប៉ុន្តែនៅមិនឈ្នះឈ្មោះ **ម** ទៀតពីព្រោះថាវាមានមាឌធំជាងបន្តិច ទីបំផុតឈ្មោះ **ម** ក៏ដកកាបូបពីខ្លួនជនរងគ្រោះបានកាបូបស្ពាយ និង សំភារៈមួយចំនួនហើយរត់គេចបាត់តែម្តង ។ ចំពោះចម្លើយនៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចប៉ូលីស និង នៅតុលាការ ខ្ញុំសូមបដិសេធ ពីព្រោះមានការបង្ខិតបង្ខំគំរាមវ៉ៃនៅប៉ូលីស និងខ្ញុំខ្លាចប៉ូលីសធ្វើបាប ពេលនៅតុលាការចេះតែឆ្លើយទៅ ។ គឺបដិសេធត្រង់ថា

ខ្ញុំពុំបានចូលរួមប្លន់យកសំភារៈជនបរទេសទេ ហើយក៏ពុំបានចូលរួមចាប់ដៃ ចាប់ជនរងគ្រោះអោយឈ្មោះ ម ដកហូតសំភារៈពីជនរងគ្រោះដែរ គឺនៅពេលនោះមានតែខ្ញុំប្រកែក និង ចូលទៅជួយទៅវិញទេ ។ ចំពោះ ម និង ឈ្មោះ ទ្ធិ រ ពីមុនៗពុំបានស្គាល់គ្នាដើរជាមួយគ្នាទេ ប៉ុន្តែចំពោះឈ្មោះ ម ខ្ញុំធ្លាប់ឮធ្លាប់ដឹងថា វាជាជើងល្អនៅមាត់ទន្លេមុខវាំង ហើយអ្នកទាំងពីរក៏ពុំមែនជាមិត្តភក្តិនឹងខ្ញុំដែរ ។

ចំពោះការចោទប្រកាន់មកលើខ្ញុំថា បានប្លន់យកសំភារៈរបស់ជនបរទេសនោះ ខ្ញុំសូមបដិសេធ ពីព្រោះពុំបានប្រព្រឹត្ត និង ពុំបានចូលរួមគំនិតជាមួយឈ្មោះ ម ទេ ។

ដោយឡែកចំពោះឈ្មោះ ទ្ធិ រ នេះ ពេលដើរលេងជាមួយជនរងគ្រោះ ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថា វាត្រូវជនរងគ្រោះពឹងអោយជួយកាន់ និង ស្ពាយកាបូបដាក់កាមេរ៉ា ពេលត្រឡប់មកវិញ ហើយឆ្លៀតពេលជនបរទេសនោះប្រហែសភ្លេចខ្លួន វាក៏លួចយករួចរត់គេចខ្លួនមកមុនបាត់ គ្មានពីណាចូលរួមជាមួយវាទេ ។

ចំពោះសំភារៈទាំងអស់ដែលឈ្មោះ ទ្ធិ រ និងឈ្មោះ ម លួច និងប្លន់យកនោះ សមត្ថកិច្ចប៉ូលីសបានប្រគល់អោយជនរងគ្រោះវិញអស់ហើយ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុសួរចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ នៅចៅក្រមស៊ើប ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទ្ធិ រ បានឆ្លើយថា ខ្ញុំពុំបានមានគំនិតប្លន់យកសំភារៈ គឺកាបូប និង កាមេរ៉ារបស់ជនរងគ្រោះជាមួយឈ្មោះ ម ម និងឈ្មោះ ម ទេ ពីព្រោះខ្ញុំជាមួយឈ្មោះ ម ម និង ម ពុំដែលស្គាល់គ្នា រាប់អានគ្នា ឬមិត្តភក្តិគ្នាពីមុនមកទេ គឺជួបគ្នាដោយចៃដន្យនៅមាត់ទន្លេនៅថ្ងៃកើតហេតុ ។ ចំពោះការចោទប្រកាន់ខ្ញុំ ថាបានចូលរួមគ្នាប្លន់យកកាមេរ៉ាជនបរទេសជាមួយឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម គឺខ្ញុំសូមបដិសេធ ពីព្រោះក្នុងរឿងនេះ ពេលដើរលេងទៅត្រើយម្ខាង គឺជនបរទេសនោះបានហុចកាបូប ដែលមានដាក់កាមេរ៉ាមួយគ្រឿងក្នុងនោះអោយខ្ញុំជួយកាន់ អោយដោយឈ្មោះ ម ម ដើរនៅខាងមុខជាមួយជនបរទេស រីឯឈ្មោះ ម ដើរបន្ទាប់មកខាងក្រោយ ហើយខ្ញុំដើរតាមពីក្រោយ ។ លុះដល់កន្លែងស្ងាត់បន្តិច ខ្ញុំក៏លួចរត់គេចពីពួកគេទាំងអស់តែម្តង ដោយឈ្មោះ ម ម ឈ្មោះ ម និង ជនបរទេសនោះពុំបានដឹងផង ។ កាមេរ៉ានោះ ខ្ញុំបានប្រគល់អោយម្ចាស់ទៅវិញហើយ ពេលសមត្ថកិច្ចចាប់ខ្ញុំបាន ។ ចំពោះការលួចយកកាមេរ៉ារបស់ជនបរទេសនោះ គឺឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម ពុំបានដឹង និង បានចូលរួមជាមួយខ្ញុំទេ ។ ខ្ញុំពុំបានប្លន់គេទេ គ្រាន់តែលួចយករបស់គេប៉ុណ្ណោះ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុសួរចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ នៅចៅក្រមអង្កេត ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុសាកសួរបំភ្លឺរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ W Y N ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ និង ថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានកំណត់ហេតុប្រគល់សំភារៈ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានរបាយការណ៍ ករណីបង្ក្រាបមុខសញ្ញាចោរប្លន់ ជនបរទេសរបស់អធិការដ្ឋាននគរបាលខណ្ឌដូនពេញ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ក្រឡាបញ្ជីបានអានរបាយការណ៍លេខ : ០៩២ ស.ណ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ របស់ការិយាល័យប៉ូលីសជនបរទេស នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលក្រុងភ្នំពេញ ។

-តំណាងអយ្យការបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទោសថា ឆ្លងតាមការជជែកដេញដោលនាពេលនេះ ឃើញថាជនជាប់ចោទទាំងពីរបានឆ្លើយដោះសារពុំព្រមឆ្លើយសារភាពនូវការពិត ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តលើជនរងគ្រោះមិនតែប៉ុណ្ណោះ បានឆ្លើយបដិសេធនូវចម្លើយ នៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចប៉ូលីសយុត្តិធម៌ និងនៅស្ថាប័នតុលាការទៀត ។ ឆ្លងតាមការ

ពិនិត្យពីពាក្យបណ្តឹងជនរងគ្រោះ ពិនិត្យលើរបាយការណ៍របស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងលើចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរនៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចនគរបាលយុត្តិធម៌ និង នៅចំពោះមុខតុលាការ ព្រមទាំងផ្អែកលើសំភារៈវត្ថុតាងផ្សេងៗ តំណាងអយ្យការយល់ឃើញថា កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ ម៉ោង ០៨យប់ នៅត្រើយម្ខាងនៃមាត់ទន្លេមុខវាំងពិតជាមានអំពើប្លន់យកសំភារៈលើជនរងគ្រោះ ដែលជាជនបរទេសឈ្មោះ W Y N ពិតប្រាកដមែន ដែលប្រព្រឹត្តដោយជនជាប់ចោទទាំងពីរនេះ ។

ដូច្នេះក្នុងនាមតំណាងអយ្យការ សូមរក្សានូវការចោទប្រកាន់ទោសលើឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ឡិ រ ពីបទប្លន់ដដែល ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

ដោយឡែកចំពោះឈ្មោះ ម តំណាងអយ្យការសូមធ្វើការបង្គង់បណ្តឹងអាជ្ញាទុកមួយអន្ទើសិនរង់ចាំមានសាវតារជាតិ ។

-មេធាវីលោក[redacted] សុខា បានឆ្លើយថា ឆ្លងតាមការសួរដេញដោលលើកូនក្តីខ្ញុំទាំងពីរ ខ្ញុំបាទសូមសន្និដ្ឋានចំពោះកូនក្តីខ្ញុំឈ្មោះ ឡិ រ ថា នាពេលសវនាការឈ្មោះ ម ម បានបញ្ជាក់ថា ពុំបានប្រព្រឹត្តអំពើប្លន់ជាមួយឈ្មោះ ឡិ រ និងឈ្មោះ ម ទេ គឺឈ្មោះ ម និងឈ្មោះ ឡិ រ ខ្លួនពុំដែលស្គាល់គ្នាពីមុនមកទេ ទើបនិងស្គាល់នៅថ្ងៃកើតហេតុហើយការចាប់ជនរងគ្រោះ ដកហូតយកសំភារៈពីក្នុងខ្លួនជនរងគ្រោះនោះគឺ ឈ្មោះ ម តែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះឈ្មោះ ឡិ រ ពុំបានចូលរួមជាមួយឈ្មោះ ម ចាប់ជនរងគ្រោះដោះយកសំភារៈទេ តែឈ្មោះ ឡិ រ បានលួចយកកាមេរ៉ាដែលជនរងគ្រោះពឹងអោយជួយស្ពាយ ដោយរត់គេចចេញពីជនរងគ្រោះ និងឈ្មោះ ម ម មកមុនមិនដឹងទៅណា ។ ក្រោយពេលឈ្មោះ ឡិ រ លួចយកកាមេរ៉ា ដែលជនរងគ្រោះពឹងអោយឈ្មោះនេះស្ពាយរត់គេចយកមកមុនប្រហែលកន្លះម៉ោង ក្រោយមកឈ្មោះ ម ក៏គំរាមមកលើឈ្មោះ ម ម អោយជួយចាប់ជនរងគ្រោះ ដែលកំពុងដើរជាមួយគ្នាដើម្បីងាយស្រួលឈ្មោះ ម ចូលមកដោះយកសំភារៈ និង កាបូបស្ពាយរបស់ជនរងគ្រោះ ប៉ុន្តែឈ្មោះ ម ម ពុំយល់ព្រមតាមបញ្ជារបស់ឈ្មោះ ម ហើយនៅពេលដែលឃើញឈ្មោះ ម ចូលមកចាប់ជនរងគ្រោះប្រតាយប្រតប់ដោះយកសំភារៈក៏ឈ្មោះ ម ម ចូលមកជួយជនរងគ្រោះ ដើម្បីកុំអោយ ម ធ្វើបាប និង ដោះយកសំភារៈ ប៉ុន្តែនៅជួយពុំឈ្នះពីព្រោះឈ្មោះ ម មានមាឌធំ ហើយឈ្មោះ ម បានដោះយកសំភារៈពីជនរងគ្រោះបានអស់ហើយ ហើយរត់គេចទៅបាត់ ។ នេះជាអង្គហេតុដែលកូនក្តីខ្ញុំបាទបានឆ្លើយនៅពេលសវនាការនេះ ។ ដោយឡែកចំពោះឈ្មោះ ឡិ រ បានឆ្លើយថា ខ្លួនពុំបានប្លន់យកកាមេរ៉ាជនបរទេសនោះទេ គឺខ្លួនគ្រាន់តែបានលួចយកកាមេរ៉ាដែលជនបរទេសនោះពឹងអោយជួយស្ពាយប៉ុណ្ណោះ ហើយកាបូបនេះ គឺខ្លួនធ្វើតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ពុំមានឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម បញ្ជា ឬ ចូលរួមគំនិតទេ គឺពេលខ្ញុំលួចយកកាមេរ៉ានោះ គឺឈ្មោះ ម ម និងឈ្មោះ ម ដើរពីខាងមុខជាមួយជនរងគ្រោះ និង ឈ្មោះ ម ដើរខាងក្រោយពុំបានដឹងផង ។

ម្យ៉ាងបើនិយាយធាតុចេតនារបស់កូនក្តីខ្ញុំបាទទាំងពីរ គឺម្នាក់ៗសុទ្ធតែឆ្លើយបដិសេធចម្លើយនៅប៉ូលីសពីព្រោះមានការគំរាមបង្ខិតបង្ខំវៃធ្វើបាប ។ ហើយនៅតុលាការមានប៉ូលីសអង្គុយក្បែរទៀត ។

ដូច្នេះក្នុងនាមខ្ញុំជាមេធាវីការពារជនជាប់ចោទទាំងពីរ សូមតុលាការមេត្តាលើកលែងការចោទប្រកាន់កូនក្តីខ្ញុំឈ្មោះ ម ម ពីបទប្លន់ ហើយចំពោះឈ្មោះ ឡិ រ សូមតុលាការកែប្រែបទល្មើសពីប្លន់មកលួចវិញ ដោយឈរលើគតិច្បាប់ ។ ម្យ៉ាងកូនក្តីខ្ញុំឈ្មោះ ឡិ រ ជាអនីតិជន ហើយការឃុំខ្លួនក៏ហួសនីតិវិធី និងគ្នាទើបតែប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាលើកដំបូង ។ រីឯឈ្មោះ ម ម ក៏ដូច្នេះដែរ គឺជាអ្នកមានចំណេះដឹងគួរសម ការឃុំខ្លួនហួសនីតិវិធី ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម បាននិយាយសំដីចុងក្រោយថា សុំតុលាការមេត្តាលើកលែងការចោទប្រកាន់ទោស ពីព្រោះខ្លួនពុំបានប្រព្រឹត្តអំពើប្លន់អ្វីទេ និងដោះលែងអោយមានសេរីភាពវិញជួបជុំបងប្អូន ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទ្វិ រ បាននិយាយសំដីចុងក្រោយថា សុំតុលាការមេត្តាបន្ធូរបន្ថយទោសអោយផង ពីព្រោះខ្លួនបានដឹងកំហុសហើយ ។

តុលាការក្រុងភ្នំពេញ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ការអានចម្លើយជនរងគ្រោះ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ការអានរបាយការណ៍មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌

-ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារភស្តុតាងនានា

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានតំណាងអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានមេធាវី

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសំដីចុងក្រោយជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានពិនិត្យពិចារណាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

យល់ឃើញថា

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម និងឈ្មោះ ទ្វិ រ បានត្រូវចោទ **ពីបទប្លន់** "លួចកាមេរ៉ា និង សំភារៈ" ពីជនបរទេស ក្នុងកាលៈទេសៈផ្សេងគ្នា នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ នៅត្រើយម្ខាងនៃមាត់ទន្លេមុខវាំង មុនក្រោយកន្លះម៉ោង ។

-នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ម៉ោងប្រមាណ ០៧យប់ ពេលដែលឈ្មោះ ម ម ឈ្មោះ ម កំពុងដើរជាមួយជនរងគ្រោះ គឺឈ្មោះ ម ម ដើរជាមួយជនរងគ្រោះនៅខាងមុខ រីឯឈ្មោះ ម ដើរខាងក្រោយជាបន្ទាប់ជាមួយឈ្មោះ ទ្វិ រ ដែលស្ពាយកាបូបដាក់កាមេរ៉ាចំនួន ០១គ្រឿងផងនោះ គឺឆ្លៀតពេលឈ្មោះ ម ម ឈ្មោះ ម និងជនរងគ្រោះកំពុងដើរភ្លេចខ្លួនឈ្មោះ ទ្វិ រ ក៏ឆ្លៀតពេលស្ពាយកាមេរ៉ា ដែលជារបស់ជនរងគ្រោះយករត់គេចខ្លួនបាត់ពីអ្នកទាំងបីបាត់មិនដឹងទៅណា ។

-តាមចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ទ្វិ រ បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ពួកខ្លួន និងឈ្មោះ ម ដែលស្គាល់គ្នាពីមុនមកនេះ ហើយនៅថ្ងៃកើតហេតុក៏ពួកខ្លួនទាំង ៣ ពុំបានសមគំនិតគ្នាទេ គំរោងការប្លន់យកសំភារៈរបស់ជនរងគ្រោះនោះដែរ គឺពេលកំពុងដើរឈ្មោះ ទ្វិ រ ដែលជនរងគ្រោះពឹងឱ្យជួយស្ពាយកាបូបកាមេរ៉ាក៏ឆ្លៀតយករត់គេចបាត់ ដោយខ្លួនឯងម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ពុំមានការសមគំនិត និងបញ្ជា ឬ ចូលរួមពីឈ្មោះ ម ម និង ឈ្មោះ ម ទេ ដែលនេះបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ឈ្មោះ ទ្វិ រ ពុំមានពាក់ព័ន្ធក្នុងអំពើប្លន់ទេ តែជាអំពើលួចសុទ្ធសាធ គប្បីកែប្រែបទប្លន់មកលួចវិញ ។

-ក្នុងរយៈពេលក្រោយកន្លះម៉ោងពីឈ្មោះ ទ្វិ រ លួចយកកាបូបស្ពាយមានកាមេរ៉ា ក្នុងនោះរត់គេចខ្លួនបាត់មកស្រាប់តែឈ្មោះ ម បញ្ជាឱ្យឈ្មោះ ម ម ជួយខ្លួនក្នុងការចាប់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីខ្លួនបានដោះយកសំភារៈ និង កាបូបស្ពាយមួយផ្សេងរបស់ជនរងគ្រោះ ដោយភ័យខ្លាចឈ្មោះ ម រៀចបាបឈ្មោះ ម ម ក៏យល់ព្រមជួយចាប់ជនរងគ្រោះ

ហើយឈ្មោះ ម ក៏ចូលមកដោះយកសំភារៈ និង កាបូបពីជនរងគ្រោះ ហើយរត់គេចបាត់តែម្តង ដែលនេះជាអំពើហឹង្សាចាប់ជនរងគ្រោះដោះយកសំភារៈ ដោយចេតនាក្នុងអំពើប្លន់ពិតប្រាកដមែន ។

-គប្បីកែប្រែបទចោទពីបទប្លន់មកជាបទលួចវិញ លើជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទ្ធិ រ ហើយពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ ម ម ពីបទប្លន់ ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ។

-ជនជាប់ចោទទាំងនេះ ជាយុវវ័យក្មេងៗពុំមានការអប់រំ ខ្វះការយល់ដឹង ហើយពុំធ្លាប់មានទោសពីមុនឡើយ គប្បីផ្តល់ស្ថានសំរាលទោសតាមមាត្រា ៦៨ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

-សំភារៈជនរងគ្រោះបានទទួលរួចហើយ តុលាការគប្បីពុំពិចារណា ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១-កែប្រែបទចោទលើឈ្មោះ ទ្ធិ រ ភេទប្រុស អាយុ ១៧ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ដែលបានចោទប្រកាន់ពីបទប្លន់ តាមមាត្រា ៣៤ មកជាបទលួច តាមមាត្រា ៤៣ វិញ តាមអំណាចមាត្រា ១០៥ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-ផ្តន្ទាទោសលើឈ្មោះ ទ្ធិ រ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ១៨ខែ (ដប់ប្រាំបីខែ) គិតពីថ្ងៃឃុំខ្លួន ថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ពីបទចោរកម្ម ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៤៣ និងមាត្រា ៦៨ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

៣-ផ្តន្ទាទោសលើឈ្មោះ ម ម ភេទប្រុស អាយុ ២៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ០៤ឆ្នាំ (បួនឆ្នាំ) គិតពីថ្ងៃឃុំខ្លួន ថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ពីបទប្លន់ ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ តាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

៤-ទុកសិទ្ធិអោយជនរងគ្រោះប្តឹងទារសំណងផ្សេងៗនៅពេលក្រោយបាន ។

៥-សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈនៅចំពោះមុខជនជាប់ចោទ កំបាំងមុខជនរងគ្រោះ ចំពោះមុខមេធាវីជនជាប់ចោទ សម្រេចបើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និង ឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

ចៅក្រមជំនុំជំរះ

[redacted]